

[Mimi Jakobsen]

men, og det vil vi se på med tilfredshed – det ville være yderst forfriskende, nu da styrelsesloven trods alt har virket i så mange år, som den har.

Steen Folke (VS):

For et par år siden var jeg med folketingets undervisningsudvalg på besøg på Danmarks Journalisthøjskole og fik et første-håndsbild af, at der nok kan siges at være et vist behov for demokratisering af institutionen. Vi havde et møde med forskellige repræsentanter for højskolen, og jeg ser, at et par er til stede her i embedsmandslogen. Det var da for så vidt interessant og udmærket, men der var ikke nogen repræsentant for de studerende ved højskolen, som vi talte med ved den lejlighed. I stedet for havde man tilkaldt journalist Lisbeth Knudsen fra Berlingske Tidende, og jeg kunne forstå, at lederen fandt, at hun på bedre måde repræsenterede de studerendes synspunkter end de studerende, der var på institutionen på det tidspunkt, og hun havde da vist for ikke så længe siden forladt skolen.

Jeg synes i det hele taget, det er et hovedproblem ved det forslag, der så er kommet ud af det, selv om det indebærer en demokratisering, at de studerendes indflydelse stadig ser ud til at have været for ringe. Det synes jeg bl. a. gælder, når man ser på det udvalg, der har arbejdet med sagen. Jeg forstår, at de studerende har haft en enkelt repræsentant i et ret stort udvalg. Jeg synes mildest talt ikke, det har sat sig de store spor i udvalgets betænkning, for så vidt som den er refereret her; jeg forstår, der er afgivet dissens på et enkelt punkt. Jeg mener nok, der er grund til at kigge kritisk på mange punkter i dette lovforslag.

Efter min mening havde det været langt bedre, om man havde sat den styrelseslov, der gælder for de højere uddannelser, i kraft også for Danmarks Journalisthøjskole. Jeg mener ikke, at den styrelseslov er fremragende – jeg har også kritiseret den – og mener, den sagtens kunne forbedres på en række punkter, men den er dog langt bedre end det, der nu er forslag om at indføre for Danmarks Journalisthøjskoles vedkommende.

Der er også nogle ting, vi er enige i. Vi er enige i, at journalistuddannelsen ikke skal forringes, at man skal fastholde en 4-årig

uddannelse med den teoretisk-praktiske blanding, der er tale om; det synes vi er udmærket.

Problemerne opstår i høj grad i forhold til hele den styrelsesordning, der nu foreslås indført. Jeg mener, at de punkter, hvor det foreliggende forslag afviger fra styrelsesloven for de højere uddannelser, vistnok alle er i det, jeg vil vurdere som negativ retning.

En af tingene – og det har vist ingen været inde på, hvad jeg synes er ret uhørt – er dette med, at undervisningsministeren kan blande sig i alt på skolen. Det synes jeg i virkeligheden er temmelig uhyggeligt. Jeg håber sandelig ikke, at dette her skal være en murbrækker for, at det bliver tilfældet på alle mulige højere uddannelsesinstitutioner. Der står udtrykkelig i fremsættelsestalen, at denne indblanding kan foregå i alle anliggender, også i faglige skønmæssige anliggender. Jeg må sige, jeg var målløs, da jeg læste det. Hvad er meningen? Hvorfor skal undervisningsministeren blande sig i faglige skønmæssige anliggender? Det vil jeg meget gerne have en forklaring på. Jeg synes altså, det er udtryk for en meget uhyggelig tendens i virkeligheden, at ministeren skal kunne blande sig på den måde i detaljerede faglige forhold.

Der er også mere detaljerede ting, jeg er utilfreds med. Det er dette med forskningsudvalgene og den position, de får. Det er jeg betænkelig ved specielt med udformningen af § 12, hvor der står:

»Medarbejderne beslutter efter drøftelse med forskningsudvalget selv, hvilke forskningsopgaver de vil tage op . . . «

Det vil jeg i hvert fald meget gerne have tydeliggjort under udvalgsbehandlingen. Af bemærkningerne fremgår det nærmest, som om medarbejderne har den suveræne ret til at afgøre, hvad de skal forske i. Det håber jeg også er rigtigt, men jeg vil indrømme, jeg var lidt betænkelig, da jeg så paragraffens bemærkninger.

Et andet punkt er spørgsmålet om rektorens kolossalt magtfulde position: det er jo »rektor, rektor, rektor« hele vejen som formand for dit og dat og alting. Jeg synes ikke, det rimer med demokratiseringstendenserne i øvrigt at give rektor denne uhyre centrale placering overalt.

Det er også uafklaret eller i hvert fald ikke specificeret, i hvilket forhold forskellige grupper skal repræsenteres, men jeg må for-